

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 1. Declaratur Qualis sit amor proprius, qui à nobis mortificandus est,
& qui sint eius effectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

LIB. II. PARS TRACTATVS
CAPVT I.

*Qualis sit Amor proprius, qui mortifi-
candus est. & qui eius ef-
fectus.*

EST quidam amor, quo homo
se amat ordinatè, & bono fine,
qui est gloria Dei, vel alius ho-
nellus finis, qui natura sua tendit in
Deum, quo amore homo amat beati-
tudinem extremam, eaque omnia que
ad illam consequendam adiumento ei
se possunt. Hic amor non appellatur
amor proprius, quia etsi eo queramus
nostrum profectum, tamen quia prin-
cipalis finis loco propositum non ha-
bet semetipsum, sed Deum, idcirco po-
tius est amor verè caritatis, & merè
spiritualis. Amor ergo proprius est,
quo quis amat seipsum, hoc est, quo
quis tantum studet suis comodi, nul-
la habitatione gloriæ diuinæ, idque
beneficiam fieri potest. Primò, si partem
spiritualis hominis pro obiecto ha-
beat, & amet per se virtutes & dona spiri-
tualia animi, ac felicitatè quoque ipsa,
quatenus utilitatem aliquam spiritua-
lem conciliant. Et hic amor proprius est.

MORTIF. VOLVNT. 119

est in re spiritali. Verùm quãuis amor proprius, qui primarij finis loco propositum habet seipsum, & non Deum, sit imperfectus, nec sufficit ad salutem, tamen facile corrigi potest & perfici, nempe mutatione tantùm finis; res enim spirituales quæ amantur, ex se bonæ sunt. Mortificandus est autem hic amor, primum attentè expendendo beneficiorum diuinorum magnitudinem, & quanto Dei amore illa sint nobis communicata, deinde capeffendũ ardens desiderium placendi ei, qui tanto amore dignus est, & tot muneribus ad se redamandum nos sibi deuinxit. Quando enim anima erit hoc desiderio inflammata, facile longius progredietur, perspicietque, nihil æquè à Deo requiri ad suam gloriam amplificandam, quàm ut solidis virtutibus operam demus in hac vita, & in altera suo conspectu iucundissimè aliquandò perfruamur; amemusque virtutes, nõ tam quia nobis viles sunt, quàm quia placent Deo, eiusque gloria per illas promouetur. Et quia in talibus amorem proprium excindere, eumque in solius Dei amorem conuertere, magna

320 II. PARS TRACTATVS

nū Dei donū, est & supernaturale, con-
iūgēdē sunt huic exercitio humiles ac
dentesq; preces, & corporales nōnalī
mortificationes ceteris faciliores, ut
hoc donum mortificationis à Deo
impetretur.

ALIVS est amor proprius, qui obiectū
loco habet sensitivā hominis partē
voluptates & delicias carnis proclivē
ac etiā rationalē in honores, opes, &
alia bona tēporalia inclinā: em. Huius
more homo non virtutes, sed res ma-
re corruptæ inclinationi obnoxius co-
plectitur, nec alium scopū proposuit
habet, quā cōmodum suum tēporale.
Et hic propriē vocatur amor proprius
qui quidē perniciosissimus est, quia
nimium vehementer excecatur. Vnde

*dom. 4. in
Exach.*

GREGORIUS, sunt, inquit, multe peccata
ta qua committimus, sed idcirco nobis
gravia non videtur, quia privata
amore diligentes, clausis nobis oculis
nostra deceptione blandimur. Deinde
quia est omnium malorum fons
origo, ut paulō post ostendemus. Ex
hoc amore manant effectus quibus
vitiōsi, qui a peccatē sunt peccata, secun-
dum Apostolum, dum ait: in

DE MORTIF VOLVNT. 321

in diebus erunt homines seipfos aman 2. Tim 1
res. cupidi, elati, superbi, blasphemii, pa-
vribus nō obediētes, ingrati, scelasti, sine
affectione, sine pace, criminatores, inob-
tinentes, immites, sine benignitate, pro-
ditores, proserui tumidi, et voluptatū
amatores magis, quā Dei. Ex eadē radice
oriuntur & alij affectus, sed non sunt
omnes peccati mortalis, nec peccati
rationem vendicant, nisi quod finem
debitum propositum non habeant.
Hos nos patefacere conamur, vt con-
fiet quid in proprio amore mortifica-
dum sit. Vnus ē vitiosis proprii amo-
ris affectibus est, quādo homo sibi pla-
cet, & quando illi sua facta ardeat, nō
tanquam Dei dona, sed suā industriā
opera. Alius, quando nō propter Deū
aut aliam bonum finem desiderat ab
omnibus amari, sed tantū vt inde
aliquod solatium capiat & volupta-
tem Quos affectus facerit S. Augusti
nus ex proprio & inordinato amore
proficisci.

lib. 10. con-
fess. c. 36.
c. 39.

ALII affectus vitioī ab amore
proprio deriuati, sunt, plus æquo
pudesceri ob defectus naturæ, vt Je-
fornicatem vultus, membra distorta,
P 6 vocem

vocem asperam, inopiam parentum,
 officij quod geritur vilitatem, & cetera
 huiusmodi. De solo enim peccato De-
 ique offensa verecundari debet ho-
 mo, pudeberi autem de rebus à Deo
 profectis, & quæ nullam peccatio-
 nem habent, est hominis nimirum le-
 manis, suumque honorem in omni-
 bus querens. Alius effectus est, super-
 agrè admissam culpam confiteari,
 eò quod coram hominibus laudari
 videri velit, quam sit coram Deo, vel
 ne aliquid de bona opinione, quæ
 apud alios habet, detrahatur. Signis
 libenter tractet, vel de ijs rebus qua-
 tur, vnde spes aliqua est honoris de-
 manæ laudis. Si ambiat dignitates ma-
 iores & honoratiores, si tuas virtutes
 sui generis nobilitatem, & alia præ-
 cet: Si optat alios in ea persuasione
 se, vt existiment ipsum, non volentem
 te, sed necessitate aliorum que imponit
 ad fastigium alicuius dignitatis
 eum, ac proinde credant eum esse
 milem, alijsque multis virtutibus
 natum, quæ foris non appareant. Si
 operibus bonis alijsque actionibus
 de dignis præstandis, quæ nouit in

MORTIF. VOLVNT. 328

minū oculos incurfura, magnū studium adhibeat, vt rectè & sine cuiusquam querela vel calumnia fiant; quæ verò secreta facit, soli diuino cōfpectui nota, non tantum studium in ijs cum omni perfectione exercendis ponat. Vt si, cum diuinum officium publicè diendum est, aut paruulæ orationes vocales recitandæ, sit valdè deuotus: si verò priuatim, distractus & incompositus. Si, quoties in præsentia aliorū ab eo petitur elemosyna, aut aliud caritatis opus, promptissimè porrigat; si clam, nullo præfente, nihil vel parum communiçet. Si domi obres leuissimas ita accèdatur; publicè verò obres grauiores iracundiam comprimat, ne subiectus passionibus videatur. Contra quoque, si negligat bona opera præstare, vt ieiunare, carnem castigare, ægris seruire, aliq; caritatis opera exercere, ne videatur ab hominibus, non quòd metuat sanctus ab hominibus reputari, sed ne existimetur vanæ gloriæ captandæ causa illa fecisse.

ALIVS eiusdem amoris proprii effectus est, metuere, ne parui apud alios æstimemur: magnā diligentiam adhi-

§ 4 II. PARS TRACTATVS.

adhibere in procurandis proprijs com-
modis, facultatibus augēdis, & hono-
ribus consequendis; contra verò, ne-
gligenter agere in salute animæ & glo-
ria diuina promouenda. Multum tem-
poris consumere in concinnandis ve-
stibus, & componendo cubiculos; ci-
guumq; spacium faciendo examini
conscientiæ, & Rosatio lectitudo re-
linquere. Aduigilare vt famuli do-
mus, & liberi summo mane lectis se
procipiant, & ne minimum quidem
tēporis punctulū ad quæstum facien-
dum negligant: nihil autē laborat,
vt sacrificium Missæ tempore audiam,
vt confessionem peccatorum faciam,
doctrinā Christianā addiscā, & diui-
na mandata præstent. Operā dare, vt
redditus, & census Annui exacte per-
soluantur, & negligere vt famulorum
salaria, & debita cōtracta suo tēpore re-
stituātur. Omnē lapidē mouere, vt æ-
quē ab externis ac à domesticis ho-
nor sibi magn⁹ cū magna submissioe
deferatur, & parui facere, si exiguis ho-
nor præstetur: Deo, imò iuramentis, blas-
phemijs, murmurationibus, detractio-
nibus, & alijs peccatis indies offenda-
tur

DE MORTIF. VOLVNT. 327

tur. Si omnē industriā collocet, vt supellex domestica & quicquid in ædib⁹ obiectū est oculis carnis, bellè oiteat, sit mētia lauta, & palato grata, parū verò curet animā esse purā à vitijs, & virtutib⁹ humilitatis, māsuetudinis, alijsq̄ue ornatā, atq̄ ita cōpositā, vt diuinis oculis placeat. Si in multis pijs operibus exercere se negligat, ne ab alijs irrideatur, aut detrimētū aliquod patiatur, maximè si erant opera lege aliqua diuina vel humana imperata. Si singulari amore aliquem prosequatur, cuius cōsuetudine in magnas animi distractiones & perturbationes incidat, contristetur autē, si eius familiaritate seui nequeat. Hi omnes, alijsq̄e id genus, sunt affectus inordinati ex amore proprio profecti, quibus homo in suis rebus præcipuè seipsum & non Deum quærit. Sed iam videbimus, quemadmodum sint cum sua radice mortificandi & subiugandi.

CAPVT. II.

Qua ratione mortificandus sit amor proprius, cum affectibus ex eo ortis.

Sec-